

Sygn. akt IV CSK 134/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa M. K.
przeciwko R. M. i D. M.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanych
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 24 września 2013 r., sygn. akt V ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
przyznaje radcy prawnemu A. K. od Skarbu Państwa - Sądu
Apelacyjnego w [...] tytułem kosztów pomocy prawnej udzielonej
pozwanym w postępowaniu kasacyjnym kwotę 1.800 zł (jeden
tysiąc osiemset) podwyższoną o należną stawkę podatku
od towarów i usług.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację pozwanych R. M. i D. M. od wyroku Sądu Okręgowego w W. uwzględniającego powództwo M. K. o zapłatę do kwoty 64 036,31 zł.

Wyrok Sądu Apelacyjnego zaskarżyli skargą kasacyjną pozwani uzasadniając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (postanowienie SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, postanowienie SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga, by przedstawione w niej zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżących zagadnienie pozbawione jest cech kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu. Zarówno jego treść jak i stanowiąca jego rozwinięcie argumentacja wskazują, że prowadzić ma ono jedynie do uzyskania odpowiedzi co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie do wyjaśnienia abstrakcyjnego problemu nierozwiązanego w dotychczasowym orzecznictwie.

Nie zachodzi też powołana przez skarżących przesłanka z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. wymagająca, wykazania że chodzi o wykładnię przepisów prawa, których treść i znaczenie nie zostały dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowym

orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany ich dotychczasowej wykładni. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej przez pozwanych skargi kasacyjnej nie tylko nie przedstawia takiej argumentacji, ale także nie precyzuje, jakiego konkretnie problemu wykładni dotyczy wniosek o jej dokonanie.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy, w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[aw]